

ŞEYTANIN DÜRTÜSÜYLE UYKUSUZ

Yayılan, ilerleyen boşluk içinde
Örtülmüyor artık üstü
Gecesi de
Sürekli ürüyor, kararıyor
İki kişiden biri sanki
Kendisinden ayırıyor kendisini

Hem varı yoğu kuruntu, kurgu
Kan çıkarıyor kurduğu ilişki
Fakat öylesine ketum
Ve bir o kadar kim?
Kimse bilmiyor bu yolcu kime
İsimsiz iple sarkıyor dibe

Nitekim ahengi yok, ortası yok
Varışı askıda, bir asık suret
Sanırsın kin koşucusu
Kör değil, evet;
Din gibi bir şey tutuğu
Ama tebliğsiz, duasız, kırgın

Oysa benim aradığım huzur
Giden ırmakta, gelen ırmakta

Nazım Payam